

लागवत सारः

सकृद्वीमो यजदशब्धयः

तारनी स्तुतीः

यजनारः तथा छायायी यमरः

इव नारः

लानु सफर त्वयानी राकुरः

सुरतः

ॐ सगराम परामालाहेला सीरी मंत

सुरत सै अष्ट परामां सुरत निनी हरपं

ए प्रेस मी ल गुय हन दश ल सुभा री

ये छायायी

संवत् १८४८ त्री मत्त ३-५-० संने १८८२

(१)

राउष्टवीमोयनदसम्भ

वतारदुली

वीषगुने सःरातदुस्तोतने दस

अवतारप्रध्वीजिपर धारागुदरीम

क्तनु पादागुदर्युने भक्तनु दसग

दरीनंष्टुदुरदर्युते वीषेनु वीरतन

वैष्णवे नीत्ये पादुवनोने धीम्भ

आत्मागवतनु पारादागुनु दलप्रा

प्रधरोम्भने आत्मागवतनीं स्मृ

ती आधरोने भक्तने माहसकष्ट

पडदांते भगवाने अवतारधराने

ગાદિ નીચાવા શક્ય છે તે મહાન નર
 ને સંકટ સડયાં તે બગવાને કહ્યા
 ચતાર લઈને સંકટ નીચા રાખી દી
 તે તે શ્રી ભાગવતમાં જણાવ્યું છે કે
 દેવાને સુકદેવને કહ્યું છે. સુકદેવે શ
 રીક્ષતને ઓળખાવત ની કથા સંભ
 લાવી તો શ્રી કૃષ્ણે પરીક્ષતનો ઓળખ
 થયો તે ભાગવતનો સારાંસ લઈ
 ને આકીર્ણત ની રચના કરી છે કાર
 ણ કે બક્ષત ન જ પી આપ્યા ભાગવત
 સુતો પાશવ શુધર્ષ સકતુ નર્મદા

(६३)

हे नीत्येवां वातमां गीर्द्धनं नाहीते
वीषगुनी पुन्नदरी व्यापाटयांथ
योनेयी व्या लोहनेयीये यमपीर
नी पुत्र पौत्रादीं मनजीः डामनाप
री पुराण चरो अंरो पुरलोहमांभो
रु ग्रामथरो व्या हीरतुनने अथ
ल हती युक्त प्रभुना गुणा वीर
गावा

प्रभुने

हंशं वज्रा र धाराण

रत्नं लुङ्गारण

(૪)

એ ફક્ત મે ત્વં માના યુત્ર લે શાન

કાદીક લે વૈકુઠ મા આઘ્યા લે શામ

એ શ્રી ભગવાન મંદીર મા પોહેલા

હતા તેથી દ્વાર પાલ લે નમ્ર એને

વીનમ્ર એ સનાદીક ને મંદીર માં

નવાની ના ફહી ને ફહુંકે હમણા

પ્રભુ પોરેલા છે મારે મંદીર મા ન

વું નભેઈ એ એ મફહી આગલ

છડી ધરી એટલે રૂશિ ભને મા હા

ક્રોધ અડયો ને નમ્ર વીનમ્ર પ્રતે

ફહુંકે તમને વૈકુઠ શરણુ ધામ મ

(૫)

હું તેથી તમને ગર્વ થયો છે. માંટે ત
મે મને અટકાવ કરો છો. દાસ્તે જ
ઓ પ્રથ્વી ઉપર અવતાર થયો કેવો
આપ દીધો તે જ્ઞાન લી ન અમ
ને વી ન અમે બંને તણ ખરી આ
ણા પડી ગયા અમે જીયુ જીને
મેશી રહા

શનકાદીક મદીરમા આપ્યા ન
ગયાને લેઓને આપતા જીને
સામા આલ્યા અમે આશા ન આ
પી અર્થ પાઠે પુનઃ કરી પછી ન

(६)

गमाने डेहेछे हे माहाराज आपनु

पधारपुं येसु अवागुसाव पयुहु

आपना हरवागुनी छिछा आपतो

कलो तमो पधारदा अवागु हु पयुं

जायां तमगवानना प्रेम दुल वचन

आललीने सनहाही प्रोल्या हे

तमगवल तमारा हरवागुयी तथा

प्रेम युक्त वचन दी हु अगो आं

दयांभ्यो छिछा माहाराजन आगुवी

ग्रहहनु ते भाइ मन लीलल अयु

तमगवान प्रोल्या हे हे मुनी हेवन

मेतो सदा आतां दुष्टो ले मन्

वीग्रह दुष्टा दुष्टा दुष्टा दुष्टा

ल्यारे नानकाहीर जो दया है नाना

तत्तन्ना हारपासनो घातो मयी

येर केयो तेयो मे माहादुष्ट पंथा

नरुं मने मंहीरमा अपावानो

अटमाप डरवो तेयी मे तेने श्राप

हीरो ने दुष्टे तने प्रद्वी उपर म

वतार धरो येयो मे तेने श्राप ही

यो तेयी माहादुष्ट मन वीग्रह पयु

हुतु ते तमा रा दुराण धया येर

(૮)

લે માહાકૃષ્ણન સીતલ થયું છે. હેવા

વચન શ્રીની સાત્રહી ત્વગવાન

બોલ્યા હે શ્રી દેવ એ માહાકૃષ્ણ ત્વ

જ છે પછે ત્વગવાને ત્વજીવી ત્વજીને

પામે બોલ્યાને કહું કે તમે પ્રધ્વી.

ઉપર આવતા રથો હેવા વચન ત્વગ

વાનના સાત્રહી ત્વજીવી ત્વજીને

ઘણો કપારી ત્વગવાનને પુછે છે. હેમા

હારાજ હમારો મોક્ષ કેમ ને કે હેવાને

યશો ત્વાને ત્વગવાનને કહે છે. ને ત્વજીવી

કરશે તો શાત આવતાને મોક્ષ થશે.

ત્યાદે જગ્ન યી નમ્મે ધારી સ્તુતી

કરીને કે હે છે. જે માફના હર ભેમ

જલદી મોક્ષ ધામ્મેને આ વૈકુ

ઠમાં જલદી અપામ્મે એવો છે

પામ્મે હોમ્મે તે કુહો. ત્યાદે ભગ

વાન કે હે છે. યૈર ભાવે ભક્તી કર

પ્રોતો ત્રણ અવતારે મોક્ષ થયે

ને આ વૈકુઠ ધામને વીષે આલો

હિયાં રૂપન ભગવાનના ગામ્મ

લી. જે યૈર ભાવે ભક્તી કરવી

કષ્ટુલ કષ્ટુ

रुपे राजकाही प्रतिलगवाने

क्या हे इसीद्वय तमे पाण प्रद्वरी

उपर अथतार धारागुडरो हेवा वर

न लगवाने शांनसीने शानकाही

इ पोरक्या हे प्रभु माहुरो शो

पराणछे त्यारे लगवाने केहेछे

तमने धागो अहंकार प्रभुताने

विश्वो तेणे वसी हेने तमे श्राव

हीयो त्याने शानकाही धाणी स्तु

ती करी लगवाने प्रतेकेहेछे हे न

गवंतहु प्रद्वरी उग्रद्वयतार ध

दीशः खेटले माहाराज लपलपये

धुरीय खे शाधलु अग न्या नत्त

खे इसी मीथ्या धरो त्यावे लग

धान केहेछे तमे माहारी लक्ती

इरशो खेटले तमाइ लेन हीन

धरो नही आग अचत्तार लेने

ने माहारी लक्ती इरने त्यावे

भक्तकाही केहेछे हे लगयंत तनार

वीना रुभा रायी प्रथी उपर के म

रेहे पारी त्यावे लगवान केहेछे

याग अचत्तार प्रथी उपर लक्ती

(१२)

अमे इही रामाधान इदं

हुये इही लो अमे तया नम्रवीतमे

तया लगवाने इहा अवतार

सीधा तेनी अमे मभाओ

अवतार पेहेलो

नम्रवीत नम्रनो पेहेलो अवतार

हेरगांग अने इष्टप इही लो

नो अवतार मेहेलाहल यमा

लगवाने वाडा इ अने नारसीह

अवतार धारहा इदो अमे अव

तार पेहेलो

(९३)

अवतारप्रीतने

राधागमने हुनि इराग मे नम
वीनमपेया इतीनो अवतार
यीमीहागपेयात्मगदाने रा
मा अवतार धाराग इरयो मे
वतारप्रीतने

मे अवतारप्रीतने

शीसुपाल मने हतवक्र मे नम
वीनमपेया इतिहादीति वीर
मपेयात्मगदाने कृष्ण म
वतार धाराग इरयो मे अवतार

(१४)

त्रीने. मे. न. ए. अ. य. त. अ. ने. न. य. यी.

अ. य. अ. ने. वृ. शी. ल. ने. भौ. श. आ. प्यो.

हृ. ये. त. ग. य. अ. ने. ह. न. अ. य. त. अ. न. दी.

वा. ले.

म. छं. न. इ. छं. अ. य. त. अ. न. र. य. त. अ. ह. य.

य. त. अ. न. उ. न. र. सी. ह. अ. य. त. अ. न. ४

वा. म. ल. अ. य. त. अ. न. ५ वृ. र. सु. र. म. अ.

य. त. अ. न. इ. र. मा. अ. य. त. अ. न. उ. कृ. ष. ग. आ.

य. त. अ. न. ६ पु. ष. आ. य. त. अ. न. ७ इ. ल. नी.

अ. य. त. अ. न. ८ मो.

अ. य. त. अ. य. त. अ. न. नी. व्या. प्य. तु. नी.

अमे इरी जी रेजा कोनलगा रा यर

कदीछे इटला येन का लगे कसर

ते लगयाले अयलान लछेने सं

हुदर कुरया छे. मारे संहु वीनी

यंज हरी अयलान नी स्तुती ये इ

यसज कोना अरना नीत्ये पाइ दे

तेना घनना पीशान्यनी होशाले

लाश थरो. अमे पाइ पुत्र तथा नी

नीत्ये इररो. तेना संहु हुदर थरो

अमे पाइ इरी रा दारे लरी लो

अमेल यरो. अंध मुक्त थरो. पुत्र

(१६)

पौत्रादीकृजु सुप्रमदरो अस्त्री

अपे पाठ नीत्ये श्रवण कररो तोय

न दोश मररो

अने मोक्षदूत प्राप्त थरो वंशी

न अपे पाठ नीत्ये कररो तो दे पार

मां स्वात्म मररो नेने इम नाम

ननी हरो ते परी पुराण परो

योरी तथा पररत्री ओ नो अली

लादा राप्पीने अपे पाठ करवो नही

सुय मने पवीत्र पागे छो अस्त्रा व

स्त्र पेरीने अपा पाठ करवो

(१७)

सङ्कष्टवीमोचनद्वारो

अवतारनीस्तुती

रागभासागोडी

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीगुरुगो

वीधपदमात्मनेनमः॥ नो धारा

ना आधारः प्रभुतमो नो धारा

ना आधारः अतारो लयसागर

पारः हारे हारे अतारो लयसा

गरपारः मां हारीनाहो हरो आ

वारः प्रभुतमो नो धारा ना आ

धारनाहो हारो सदस्यती सारहने

(૧૮)

નમુઃ ગણપતીને નામું સી સત્યું

ખેડુકર નેડીને કડૂ વીનતી

પ્રભુ લેજે હમારી સત્માલું હા

રે હાંરે પ્રભુ લેજે હમારી શાંત્મા

લ હરીત મોગા પાત્ર માલણું

મા હાસકદ્દુ ન્નણી લીધું તે મ

છડૂપણું સંખ્યાતે સુરને મા

રીને વારી આપ્યા તે વેદ્યા

ર હાંરે હાંરે સારી આપ્યા તે

વેદ્યાદ હરીત મોગા રાકુછ

પડૂપધરી દધી મધન ફરી આં

(૧૯)

ની પત્નિ વ્યાચૌદરત્ન શારણ.

૩ વ્યાચૌદર પાઈ દઈતને ૩ તે

દેવને અમરીત શાર હારે હારે.

દેવને અમરીત શાર હરીત મો

ગાજા એક હેરાણા ગનામે દઈ

તનો રાત્ન તે પ્રથ્વી લઈ ગયો

પાતાલ ૩ ગાવ્યા રાહ રૂપ

ધરી પ્રભુ પ્રથ્વી લાવ્યા ૩ દ

ઈતનો આંણી શાલ હારે હારે

દઈતનો આંણી શાલ હરીત

મોગાજા પ્રેહેલા દની મારુ

(२०)

पीजारे अणी लीधुंले नरसी

हृदपल २ तानयेचीटा

जो हेरांगा रुधप ३ प्रेहला

हनी करी प्रतीपाल हारे हारे

प्रेहला हनी करी प्रतीपाल

हरीतमोना पा रुकुलु पा

हा सफु अणी लीधुंले वाम

नरुपल ३ तानयेचीले राय

ने छणी अने ३ तेनेपाता

लनु व्याप्युं राव हारे हारे प्र

लुतां हांधरहाले छडीहार हरी

તમોળાંડાનમદગનીનીપીડા

જોઈને ફરસીતેલીધીહાથળ

^૨ ૥ સહસ્ત્રાચ્ચરભુનને મા

રીનેરે ^૩ પ્રથ્વીનક્ષત્રીકરીએ

ફવીશવાર હારેહોં ^૨ નક્ષત્રી

કરીએફવીશવાર ફરીતમો

૥ ૭ ૥ દેવમાત્રનુંખંધણઅણી

લીધોતેરામાઅયત્તારણ ^૨

૥ ૮ ૥ લક્ષ્મીમાજોઈનેરાવણ

મારયો ^૩ વીત્તીષણને

આપ્યુરાજ હારે હારે વીત્તી

(૨૨)

ઘણને આપ્યુ રાજ હરીતમો
ના વસુદેવ દેવકીનુ કષ્ટના
લીધો તે કષ્ટના અયતારણ
મામધ્ય રાત્રીએ પ્રભુ ગમ્યા
ગોફલના તાહાલીલા ફરીએ
પાર હારે હારે તેનો ફીચીત
કરે વીસ્તાર હરીતમોના
પ્રી કષ્ટના એતો મારી પાઈ
માતા નસોળા ફાહાડ્યા બને
હા માયો દમ્ભ માંડ મુખ માંદના
યાં જે આરોગ શાંતિ આલગયા

(२३)

नं. हंरे-हंरे. न्नेग्मासेसशाघ

श्रीनगवान. हरीतमोगाणा

माता नसोदाग्नये ध्याधीमा

दधी माषाणीमीतनेहृत्

॥ ओजस लघि प्रसुतां हंथीरेना

हा ३ नमता मरदुन मोधारे

गार. हंरेहंरे. नमता मरदुन

मोधारोसारगा हरीतमोगाणा

धावता मारी मासीपुतना. ३

ने सफटांसुरतो लेहृत् ॥ १ ॥

गासुरनेजगासुर नास्योने.

(૨૪)

મારા મારા યજ્ઞ સુરદેશરી શાંત

હાંરે હાંરે મારા યજ્ઞ સુરદેશરી

સારંગા હરીતમોગા ૧૨૦૦ મક્ર

ષ્ણ પ્રભુ ગોવાલાની સાથે^૩

જીત્યે ગોધેન ચારવા નમસ્કે

^૨ દ્રઢાલે દ્રઢ માં વાટ રોકીને

^૩ ગોપી વાશે લે છે તે મહીનું દાણ

તા હાંરે હાંરે ગોપી વાશે લે છે તે

મહીનું દાણ ગા હરીતમોગા ૧૩૧

ગોપી કાચે કાત્યાચરનીં વ્રતનકી

ધામ પ્રભુ ચરવાને કાનજી^૩ ૧૩૨ મલા

(૨૫)

ભગવાનાથાગચ્છાગોપી-૩-તા

હાવસ્ત્રહરયાતેશ્રીમાહારાજ

હાંદેહાંદે-વસ્ત્રહરયાંતેશ્રીમાહારાજ

રાજ-હરીતમોહા ૧૪૦ અ-પરી

ત્તમપુરાણપુરુષોત્તમ-સશ્રીદા

નંદમાહારાજ ૩ ૧૧૫ કૃતી

નેકારાણવશાયચ્છાપોતે-૩

રાધાગોપીસુરમીચ્છાદારા-હા

રેહાંદે-રાધાગોપીસુરમીચ્છા

દારા-હરીતમોહા ૧૫૦ ઈ-અ

છવપ્રભુએબદ્ધકરીનેપુષ્પચ્છા

(२६)

गोवरधनञ्ज ३ ॥ छिद्राक्षणे
तयक्रोधकरीने ३ वरसाच्यो
वरसाहः हारे हारे गोकुलमाधि
म्हो ते छिलकापातः हरीतमो
पश्यादयसी आगलीम्हे प्रभु
म्हे गोवरधन लीधोः करी करी पा
तेणीवारण ३ ॥ गोकुलजननु
रहाहा कीधुं ३ मधवा पतीनु मो
हुं मानः हारे हारे मधवा पतीनु
मोहुमानः हरीतमो ॥ १७ ॥ अ
मा मेतो परीहा मेयाने गाम्हे

(૨૭)

વાણુ હરીઆણુ. ^૩ તબાયા પ્રભુ
એનીપત્નવીઆંરે ^૩ તેનોફેઈએ
જાણોપાર. હારેહાંરે. તેનોફે.
ઈએજાણોપાર હરીતમોજા
વડાદાયાનલ અહીપ્રગટીઓ
તેણેધેરાંતેગૌગોપીગોપાલજી
^૩ દાયાનલ અહીપ્રભુપીગમ્ય
રે ^૩ ગૌગોપીનીફરીપ્રતીપાલ
હારેહાંરે. ગૌગોપીનીફરીપ્રતી
પાલ. હરીતમોજાવડાદાલેંદી
માંવીરાજનેઈમેપ્રભુગમ્યાપાત

(૨૮)

તલ ૩ ઝાલીતે નાગંને નાધિ

નેરે પ્રત્નુએ કાડયો તે તેહેને વા

હાર. હારે હારે. પ્રત્નુએ કાહાડયો

તે તેહેને વાહાગાહરીત મોના

દુગા કંસ રાએ તેડાં મોકલ્યાને

આવ્યા તે અકરૂડ સારણ ૩ નારા

મક્રુષ્ણ પ્રત્નુ રાજ પર્ષિ આલ્ય

૩ ગણ સાધેરે ગોવાલ. હારે

હારે. ગણ સાધેરે ગોવાલ. હ

રીત મોના રાખી ક્રુષ્ણલને

ઝાલીત નદ ઝેઠી એ ઠાલે રવની

(૨૯)

માહેલ ૩ અફડડલ એ તાફાઈ

રપેલ હામે ૩ આલ્યા મધુરાની મ

ફે હાંદે ફારે ઊતર્યા આગની મ

ફે ફરીત મોગા રડા વછી મામ

લુને મલયાને ચાલ્યા તાફા ન

રમે મલીલે યુજન નાર ૩ ન

થોડા એક વદનને મારે ૩ તે ફે

ને આપ્યુ તે રૂપ રીત હારે ફારે

તેની પુરીલે મનની આરા ફરીત

મોગા રડા પ્રથમ પોખે પેશતાં પ

લી એટે તે દીધી ગાલ ૩ તે

(३०)

नेते मारी वस्त्रनलीधा ३ पेहे

राच्यां गोवाल. हारे हारे. पेहेरा.

व्यां गोवाल. हरीतमोठा वहा

ताहाथीले मारगे व्याजतावे. मा

ळीये माहापुनझीथीरावळ. ३. ते

एगे पुष्प हार गणना प्रभुने पेरा

यीच्यावे. ३. तेने व्याच्या पदार्थ

याव. हारे हारे. तेने व्याच्या पद

रथ याव. हरीतमोठा वहाताहाथी

ले ठीजे पान्ने वादलावे. मार

गे मणीयोले मासंगण. ३. तेने

તે મારીને હંતુ માર લીધા. ૩. પ્ર
 લુએ ખાંધે તે ધરી આ માર. હાં
 રે હાંને. પ્રલુએ ખાંધે તે ધરી અપ
 માર. હરી તમો બારડા તાં હાથી
 તે રાજ માનંગે ચાલતારે. માલ
 ખાડે આ વ્યા ક્રબ્જા બલરામ
 ૩. ધનુશ તાલ્ય માર ચાણુર મ
 રપા. ૩. મા માના લીધા પ્રાણ.
 હારે હારે. મા માના લીધા પ્રાણ
 હરી તમો નારડા ઘિગર તે શે
 નને રાજ તો આણું પછે મળ્યા

मात पीता ने शाख २ लेलीने

तव यरागेरे नमीआ ३ थयो

ले ले जे शार. हुंरे हुंरे. थछ पुष्प.

ब्रह्मी पुरुशार. हुंरी तमो ॥ २८ ॥

वसुदेव देवकीनी आजा मागी. प

छी तन अथा गमा क्रषण अणन

मल्ल. संधी पइशानि मठे आधी

आरे. ३ ताहा मल्या ते सुहा मल्ल

शार. हुंरे हुंरे ते सुंदरयो ते मी

त्रा मार. हुंरी तमो ॥ २९ ॥ राधे

ते अचर आधीने रत्ना ३ रेते

(૭૩)

પેદની ધુંનજી. ૩. ગાએકેતે આદીને

રાખજન કરે. ૩. ફરી ફર ધરને મુન્ય

ફારે ફારે. ફરી ફર ધરને મુન્ય. ફ

રીત મોગાડુગા ન્યો સેર દા ફાડે

પૈદ વીદ્યા. રીખ્યાતે બનેલ.

ભાઈજી. ૩. ગુડુજીને દક્ષાગાથા

આપ્યો. ૩. લાયાડીને વ્યાસ.

ફારે ફારે. લાયાડીને વ્યાસ. ફ

રીત મોગાડુગા મધુરામાં શ્રી

કૃષ્ણ પંદારજી ત્યાજરાશીના

ને રામજી. ૩. કાલ મયજને સા

रीनेरे.^३ पछी वशाची हुवारी
 हांशार हांरे हांरे वशाची हुवा
 वी हांशार हरील मोगा उदा
 तो नानी तो हुवारी हांदची भा
 हे श्वाटी माणीना स्थिंनल.^३
 गल्ली अटाली ने मेंडी माण
 .^३ अखडे शमले मीना हांद हां
 रे हांरे अखडे शमले मीना हांद
 हरील मोगा उदा इल्लु नो तो
 कोटल अखडे माहे हुवा रत्न
 जडील लाजल्ल.^३ गगो मली

(६३५)

गागर गाँव दहाने ३ तेहेनी
रोल्लानो नही पार. हाने हाने
तेहेनी रोल्लानो नही पार. हाने
तमो. ॥ ३४ ॥ छै पुरीन्दी. अ
हरी रोल्ला वीश्वरुद्रमां मे दया
दयना मे. ॥ ३५ ॥ छै पंन दोरी.
छै राधे प्रभु ताहा वसी अ
३. ताहा लीला दयी अ. पाम
पार. हाने हाने. ताहा लीला द
यी अ. वरम पार हरी तमो गा
उपा. अ. म सुदनी मे. रा. अ.

(38)

अपान्यो देवत ह्युत्तमस्य ३
गदेवन्ती नमनी पुत्री ते हेने
अपनी नमने अप्युत्तमस्य
हारे हारे अपनी नमने अप्युत्तमस्य
उत्तमस्य हरीतमोत्तमस्य
लसहस्र अष्टोत्तमस्य प्रभुपर
एषा इक्ष्माणीनुदरी हरणराय
ह्युत्तमस्य अप्युत्तमस्य
तेने पमस्यो हार हारे हारे ते
ने पमस्यो हार हरीतमोत्तमस्य
गदेवन्ती नमनी पुत्री ते हेने

(३७)

हीर- रया प्रभुलये गारुड
ले मये वृक्षमणीमहीर- प्रभु
पुरे शशिनी सदषी आरा- हारे हय
रे- प्रभु पुरे शशिनी सदषी आरा-
गाठ हरीलमोना उदय जे हला जने
हरीट हनरहे सी ययाछे पुत्रलम
गापोल सहस्र अष्टोत्तर सप्त
पुत्री- हेवो प्रभुलनो परीवार-
हारे हारे हेवो प्रभुलनो परीवार-
हरीलमोना उदय हीराते रत्ननु
हाथलते पर जेहाते श्री लमया

(૩૮)

જી. ૩. ॥ છપન કોટી ભદ્રયની રા

ત્ના. ૩. મધે બીરાજે બાલમુકંદ

હારે હારે મધે બીરાજે બાલમુકં

દ. હરીતમોગા જગાત્ત્રમા હૃદુ

બેરને યદુણ નીત્યે આયે બેશી

ને બેમાનજી. ૩. ॥ અતરીક્ષ નહી

તત્તવં નજ કરે. ૩. કરે પુષ્પ ઘણી બ

હુમાર. હારે હારે કરે પુષ્પ ઘણી બ

હુમાર. હરીતમોગા જગાત્ત્રમા

હારત્નાર બીજી નહ કરે છે. યદુદ

વંની કરે છે આંહાજી. ૩. ॥ સુદરિણી

(३६३)

नगर रक्षा करे. ताहा अमुर ये
र नही शाये. हांरे हांरे. ताहा अ
मुर ये र नही शाये. हरी तमो.
गहरा अमुर मृत्यु नगर मां न
ही पाये. नही अमुर मृत्यु
॥ २ ॥ गहरा अमुर मृत्यु नगर मां न
२. नीत्ये घेर घेर अमुर मृत्यु
हांरे हांरे. नीत्ये घेर घेर अमुर
मृत्यु नगर मृत्यु नगर मृत्यु
मृत्यु नगर मृत्यु नगर मृत्यु
मृत्यु नगर मृत्यु नगर मृत्यु

(४०)

वसन्त ऋषी वरुणवेदे ३ सो
हे इया पुरी नही देवाये हंरे हंरे
तो हे इया पुरी नही देवाये हरी
तमोगा ४४॥ दैवकी लनी ये इ पुत्री
शोभन हे पुनामल ३ गा अरजु
न राधे ये हे वा इरीने ले हे ने आयुं
ले इ न्या दान हंरे हंरे ले हे ने आ
युं ले इ न्या दान हरी तमोगा ४४॥
पांडवनी तो अहु मत्की लही ४
हे य मा ल गायन ३ गा द्या मा ले
छोत्रयी तीगारी मा ३ पांडवनी इ

(४१)

रीं प्रतीपादनं हुंरे हुंरे पाडयनी

रुरी प्रतीपादनं हुरीत्तमोषारुत्त

रुसुपादनने दंतवक्रनमास्या

राक्षशो यत्तुनी माहेच्छु. ३. पा

नाम्नयीनम्नने मोहूनम्नायो

प्रत्तु हेयाते दीन दम्नादनं हु

र हुंरे. प्रत्तु हेयाते दीन दम्ना

दनं हुरीत्तमोषारुत्तपापयादी

ना पदकुलकाहुत्तया. राक्षे

राक्षानी मांमेच्छु. ३. पाद्याहा

रुत्त रुरीयीत्तत्तरम्नाच्यः ३.

(૪૨)

ચીરપુરુષા પ્રભુજીએ રાદ
હંદે હંદે ચીરપુરુષા પ્રભુજી
એ રાદ હરીતમોના જલાયાં
ઉપનો તો પક્ષજ ફરીઓ તમસ્ત
પોતાના જમાણીજી ૩ ગાદુરજો
ધનજો મસાવીઓ પાંડુજો અપુ
રાજ હંદે હંદે ઊતારી પ્રયીને
ત્નાદ હરીતમોના જલા ફલીજી
ગત્યારે આપીઓને પ્રસારોતે
પ્રયીની નાદેજી ૩ ગાધુધરુપે
પ્રભુધ્યાન ધરીએ હા શ્રીજગ

(૪૩)

જ્ઞાપે માહારાજ હાંવે હાંવે શ્રી
જ ગજ્ઞાપે માહારાજ હરીતમો
ગાપગાતરોઈ મેતાની ખુ
તત્ત્વી જાણી શાકે થઆ ભગ
વાનજી. ગામંડલી કદાત્માના
જલરાખ્યુ. ^૩ હારઆપ્યોતે
શ્રી માહારાજ હાંવે હાંવે હેવા
અનેક ફરી આ જાન હરીતમો
પદા બોધાણાની ખુલકતી
બેઈને પ્રશન થઆ ભગવાન
જી. ^૩ ગાદુવારી કાધી પ્રભુડંકપુ

(४४)

३. वामाद्याः ३. हृवा अकृत व्याधी

मत्तगयाम्. हंरे हंरे. श्रीरणा

छेड धराव्युनाम. हरीलमो. ५३

॥ अन्नमेव नः पातरीने नाम

श्रीगुणगणैः पूज्यं गन्धाम्भराणा

हस्तांवाचने. मोक्षते पाभ्यानाम्

३. हंरे हंरे. मोक्षते पाभ्यानाम्

• हरीलमोना पञ्चा गन्धाम्भराणा

देमगुह्ये. तान्देशमराणा इदृतेपा

३. ॥ गङ्गा पर पेरि गोवीध

पथास्याः ३. पेरुने मोक्षते व्या

(४५)

योरादः हंरे हंरे प्येहुने मोह

ते व्याप्योरादः हरीतमोगा ५४

पातनुगभांतो हरीयंदरात्म

नेहेनी तारा लोथना नारत् ३

पाते हेनारातने फारण व्याख्यापां

मलीव्या ३ राय्मेनो ग्रह्यो हाय

हंरे हंरे राय्मेनो ग्रह्यो हाय ह

रीतमोगापपापुच रोहीदराने

रांल्यनदीथो पररातथव्यापी

ध्याधारण राय्मेनेतो वरदान

व्याप्यां धीध्यामीत्रना मोड्याभा

(४६)

नः हंरे हंरे यीश्या मीत्रना मो

ज्या मानवहीत मोणा पडाहु म्

मरीशाने सुदामालुना वां डट तो

हरी म्हालु^३ मीवां प्पाछ पर मैहेर

मरीने^३ पोतेते पीधां अर हं

हंरे पोतेते पीधां अर हरीत

मोणा पडाहु म्हा म्हाने क नस्तना

कार्यतो डीधां वर एव्यां पारन

प्पावेल्^३ नादा हुस्त्र लुल्या म्हे

मीशाल्ये वं पडा तोहे न पा म्या पार

हंरे हंरे पाहु तोहे न पा म्या पार

(૪૭)

૦ હરીતમોગાપટાભક્તને આ

ધીજ શ્રીહરી. ને ભક્તની રહે

છો પાશાણુ. ^૩ ના ભક્તને ગરીબી

ઉપડે ત્યારે ભક્તની લોછો શાંભા

લ. હારે હારે. ભક્ત લોછો શાંભા

લ. હરીતમોગાપટાપ્રથી ઉપ

રખ્ય હુલારજ ધારી. ને મ્નેચલક

રશે રાજજી. ^૩ ના ફલંડી અવતા

ર પ્રભુ પાસણ કરીને. ^૩ નફલંડી

પ્રથી ફરશો શાર. હારે હારે. નફલંડી

ફી પ્રથી ફરશો શારુ હરીતમોગ ૧૦૥

(४८)

मे डीरत नने सीणे सुणे गांयले

नरने नारण. ३ गाते लन येकुड

पामरीरे. ३ छितररो लय पार

हारे हारे. छितररो लय पार. हरी

तमो. सा दुषा. मे हरी अयताननी

स्तुती गागो. नीत्ये आंखीने प्रेम

ल. ३ गाकरने डीने केहे लन येछि

य. हरी नही गर्भ वास. हारे हारे

मे मकेहे लानुं तमारो दार. प्रलु

छितारो लय सागरूपार. भाहारी

गाहेकरो आ पार. प्रलु तमो दोधारान

आ धार

(૪૯)

નોધારાના આધાર પ્રત્યક્ષ મો
નોધારાના આધારઃ ॥ બિસ્તારો
ત્વર ॥ ગરબાર. માલવીયાદુર
રો આધાર. પ્રત્યક્ષ મો. નોધાર
ના આધાર. ॥ ॥

ઈતીશી રાકુષ્ટી ની
મોચન દશ અવ
તારની સુતી
સમાપ્ત

(૫૦)

૫૬૮૧ ૨૨૬.

શ્રીગણેશાયનમઃ॥ મુરવેચા
રુદ્રાસંકરેશંચત્રકંગલે
રત્નમાસંસ્વયં મેઘવર્ણી॥
ગણેદિવ્યસૂત્રં પ્રિયં પીતલ
સ્વધરત્નમુરારિભજેત્વં
કરેન્નાં ॥૧॥

અર્થ

ગમુખને વિષે છે. મુદ્રરુદ્રાસ્યને ને.
રુદ્રાયને વિષે છે શંખચક્રને ને. ગણ
ને વિષે રત્નમાસા છે ને ને અને પો

(૫૧)

તે મેધ વાર્ગ એવા અને ગાલાને વી
ધે સુંદર મૂત્ર ધારણ કરેલું અને પ્રિય
અને પીત વસ્ત્ર તે ધારણ કરનાર.
એવા વ્યંકર ના ઈશ. મુરારી તેને બ
બુધુ.

શ્લોક.

॥ અજ્ઞં નિર્મલં નિત્ય માનં દરૂ
પંજગત્કારણં સર્વવેદાંતવે
દ્યં ॥ વિષ્ણું ભાવનં સચ્ચિદાનં
દરૂપં ધરં તં મુરારિં ભજેઃ
વ્યંકરેશ ॥ ૩ ॥

(५३)

अर्थ.

माने नही विसन धनार. निर्भलनि
त्य आनंद रूप. लगतनु कारण स
धला वेडांने करीने लयाय लुं. ओपुं
अने स्वतन्त्र स विद्या नद रूपने धार
एक करनार ओवा अदृष्टा ईश भुर
रिने लल्लु लुं

श्लोक.

प्रियाधिहितं वा मवक्षस्य
सागं सुरैरर्चितं ब्रह्म रुद्र
दि निश्चः ॥ शिवं शंकरं स्व

(५३)

स्तिनिर्वाणरूपं धरंतं सुत

रिंभनेव्यं करेनां ॥ ३॥

अर्थः

लक्ष्मी ओ इरी अधी स्थिते ॥ ३॥

क्षेत्रे ललेतुं अने अक्षर ॥ ३॥

दी देयो ओ पुनेतुं अने कल्याण ॥ ३॥

गु करना ॥ ३॥ कल्याण ॥ ३॥ अने अक्षर ॥ ३॥

अक्षर अने अक्षर ॥ ३॥ अक्षर ॥ ३॥

अक्षर ॥ ३॥ अक्षर ॥ ३॥

श्लोकः

महाभोगगम्यंगिरीशं

(૫૪)

રિસ ચિદં વિશ્વરૂપ મહેશાં
સુરેશાં અહો બુદ્ધિરૂપં તથા
બુદ્ધિગમ્યં ધરંતં મુરારિં
જેવ્યં કટેશાં ॥ ૪ ॥

અર્થ.

॥ મહાભોગને ત્રાણના પર્વતના.
દેશ પર્વતને વીધે શાયન કરનાર એ
આમિત્તુ વિશ્વરૂપ મહેશ સુરેશ બુદ્ધિ
રૂપ તથા બુદ્ધીએ ફરી નહાય જુ. એ
આ રૂપને ધારણ કરનાર વ્યંકજના ઈ
શ મુરારી તેને ભણુ છુ. ૫

(५५)
श्लोक.

अहोमत्सरूपं तथा कुर्मरू
पं महाकायरूपं तथा नारसि
हं॥ भजे कुब्जरूपं तथा ज्ञा
महग्निं धरंतं मुरारिं भजे
व्यंकटेशं॥ ५॥

अर्थ

॥ अहो. मत्सरूप. कुर्मरूप. नारसि
ह. नारसिंह. व्यामनरूप. पर
मुरारिरूप. व्यंकटेश. धामकायर. नार
व्यंकटेश. मुरारी. तेने लल्लुल्लु

(५५)
श्लोक

॥ महराघव रावणाद्यंत
कारं सदा सिद्धसेवधुरे
शंवरेण्यं ॥ अहो कृष्णरू
पं सदा दैत्यनाश धरत
मुरारिं भजे व्यकरेश ॥

॥६॥

अर्थः

गामहानराभयहृदने रावणादीना-
नाशकरनारनिवृत्तरसिद्धलोकेश्वरे
वैष्णो देवतावां वीश भजे शोभ-भेवा-

(५७)

अने निरंतर है तो जो नारा इरना

र गेवा कृष्ण रूपने धाराण व्यक्त

ना छी मुरारी तेने लल्लुछुं

श्लोकः

अहोबुद्धरूपं महाशातरू

पं तथा कल्किरूपं पुनः श्रे

षरूपं ॥ प्रलुंशाश्च तं लोक

लीलावतारं धरंतं मुरारि

भजे व्यंकटेशं ॥ ७ ॥

अर्थः

अहो बुद्ध रूप अत्यंत शातरू

(५८)

इत्नीरूप-रोषरूप-अथा-अने-छि-

लष्टनिरंतरलोकलीलानेविभे-

अयत्तारधारणकरना-अथा-

अंशरुमाध्यामुरारीतेनेलक्षुछुं-

श्लोक-

॥त्यंकटाष्टकमिहंप्रण्यं

पःपठेत्विष्णुसंनिधौ॥

॥विष्णुलोकमवाप्नोति-

विष्णुना सह मोहते॥८॥

अर्थ-

॥आ-पुण्यकारीव्यंकटाष्टने-॥

(५८)

विष्णुनी सानिध्य पाइने नसे ते

विष्णुलोइले पामे जने विष्णुनी

साथे रही दुर्व वालो पाय-

छत्ती श्री व्यंङ्गटाष्टक संपूर्णियुं

(९०)

गप्रमगादेवस्तदात्मन्मेदात्मन्कृत्वा

नम्रनोनेमेन्ममसुहृन्धीमावे

मेनुडावसुमेमासदेहसे

उत्तर

सत्सन्नुगमाभ्यान्तर्दिशानोमे

रात्मन्हेनुनामदेवतमेमोमे

यज्ञघणामेककृत्वामेघाणो

भिष्टनेसत्ययादीमाहाइतय

धीषणुयागतथावायवोवसुत

थिअस्त्वमेघमंरिंपीतन्म

मणोमेगण्डिहान्तुमीघमस्त्रो

वन दान च गान् योऽहं पुण्य करं

पाश पुत्र यो न ही पछी लन नानी

आराधना करी लन माये आची

हर पाश आणु ने कलुं के ओर पुत्री थि

ती हेवुं यर दान आशी अंत र द्याच

यया ओ वर दान ती राणी ने पुत्री

मर्छ ते पुत्री याणी क इ पयान अवे

गुण या तुरी य पान ते वर दान अरी

आरनी पछि त्याने ओ वर दान पुत्री ने

सर्छिने लन सुदन मां लन मा बाये

मायो ने कलुं के ने लन म देव आरुं

(५२)

ज्या इहो नी राधे परणावुं. त्या रे
माये इहो के रो पुत्री अने तने अने
अही मां इहो. आरे ये पुत्री लाये
पुत्र प्रथी उपर प्रगत थरो. त्या रे
हुं तने इही रा ये म इही ने राजने पु
त्री राधे लम सुहन मां राध्या ले.
सत लुग पुरो थयो अने त्रेता लु
ग राण पुरो थयो. अने द्वा पुरनो.
थोयो पायो आव्यो त्या रे ऋष
अवतार थयो. अने श्री ऋष म
पुरा मा जनम सर्व गो कुल मा पध

(૬૩)

રથા અને રોહિણીના પુત્ર બ્રહ્મીનંદ

એ રોરાનો અયતાર તે વરરા-ના

ચન્દ્રા ત્યારે ક્રદ્દમા અયતાર યએ

તે ગોકુલમા ક્રષ્ણ તથા બ્રહ્મીનંદ

દુએ વરરા-ના લગણ લીલા કુની-

અને પછે મધુરામા આવીને કુંડાને

મારીને દુયારીના ચરણથી. ત્યારે

ત્રમાએ કહ્યું કે હે રાજા રાક્ષસ

તુ દુયારીના જઈને તાહારી પુત્રી-

બલરામનો રાધે પરાણાવ હેયો

અનંત મદ્યના રાક્ષસીને-કન્યા-

(૬૪)

ને વાઘે વેઢાડીને દુવારી કામા અ
વ્યો આવીને નમ્રની ત્રાગો લેછી
તો રહ્યો. અને લોકોને પુછવા લા
ગ્યો. લોકો તેને કહેછે ના હારિયા
લાગ્યા અને કહ્યો સુરાતન વા
ળા હતા તે ધનુરાને વાળા લઈને
શ્રીકૃષ્ણને રામાન્યાર કે હે છે હે મ
હારાજ આ વાળા નમ્રની ત્રાગો
લે કોઈ રાક્ષસ સરખો મનુષ્ય હશે
તેનું વેતાડ પુર શરીર ઊંચું છે અ
ને તેની વાઘ પર કાઈ મોટો વડીલ ને

(૩૫)

વુછે વાસ્તે તમે જેમ આજ્ઞા આપો
તેમ ફરીએ ને તે પોકાર કરીને એમ
ફેરે છે કે બળીભર કાણ છે. એ બળ
બળીભર સાથે બુધ્ધ કરવા ઈછતો
હોય એમ મનને ભારી છે. ફેવાં ફે
વાં નગરવારી લોકોના યવન સં
ભલી ભગવાન હસીને નગરની
આગોલે આવીને રેવંત પ્રતે ભગ
વાન ફેરે છે. ફે તુ કોણ છે ત્યારે
ભગવંતો મને આમાએ મોક
લ્યો છે. આ કન્યા બાળીભરની

સાથે માહારે પરાણાવચી છે. ત્યા
 રે લગવાને કહ્યું એ કન્યાને આ
 ધેથી હોં ઉતાર. તેણે તે કન્યા
 પ્રધ્વી ઉપર મુકી એટલે ધ્વાર વર
 શાની ઉપર નેવડી પછે તે કન્યા
 ની સાથે પરાણાવી એ કન્યાનું
 જામ રેયતીયા પછે લગવાને રાત્ર
 ભજને પુષ્પ કે સમારે કહ્યું નગરમાં
 રે હું. ત્યારે રાત્ર કે હોં છે. આનર્ત
 દેશનો હું રાત્ર છઉં. ત્યારે લગ
 વાન કે હોં છે તે દેશ કાલ ઊભરે

(૬૭)

તમે સૂતાનુગ મ્હં તે દેરાનુ રાજ્ય
કરતા હતા આલો હાલ મારુ વ્યુ
ર નુગ વ્યાને છે. મારે હી માલયા પ
ર ખરીદા આ પ્રમે મ્હંને લપડે
તેથી પરમ પદ પામસો. એ મ્હંની
રાજને હી માલયા પર મોડલ્યો.
પર નકાર પુછે છે. એ રાજાનુ મ્હંનુ
કેમ થયુ નહી. ચિત્તર. કેન્દ્ર મ સુદન
મા નહો હતા. મારે અનર રયો.
પ્રત્ન લમાત.

(૬૮)

પ્રસ્ન

કૃષ્ણગોષીને વસત્રિયાનું જા

ચાણસું

ગિત્તર

શ્રીકૃષ્ણને ઊમર વરના છની

થઈને ખળીભદ્રની સાત વર

ની વેઈ ત્યારે ગોપ એટલે ગોયાળ

ની સરખે સરખી મંડલી સાથે જ

ગયાન અને ખળીભદ્રે જુ. જાય

નાં વાસલી લઈને ગાઓ ચાર યા

વંચાવળનાં નીચે લવાસાગાઓ

ને ગોવાલો સ્થાથે નામા વીધ પ્રજાન

ની રનતો ફરે છે અને ફરો ફેટલાએ

ફરાણ સોને વીજ ફરવા મોકલ્યા તે

સર્થેને રામ કહે પ્રેમા રથાં અને ગો

કુલની ગોવાં રાજા હહીં તથા માખણ

લઈ મધુરામાં વેચવા ભ્રમ્યતે નીપ

શેથી હહીંનું તથા માખણનું હાંન લે છે

ગોવાં રાજા પીએ રસ્તે ભ્રમ્યતો પાણ

ખાગણ આવીને ઘાણ લે છે પછે ગો

વાગના રાધે મળી એક એક સ્થાથે ન

લીધે નરુઓ ફરે છે કે આનંદ મો પુ

(૭૦)

શ્રી કલ્પ ધાત્રી વ્રજયાન છે. સુ

ઓ કે ધાત્રી વ્રજયાન પુતનાર

હતીના ધાત્રીના પ્રાણસોષણકર્યા

અને વલીન સુરાસુર અગાસુર ત્ર

ણાસુર અગાસુર વદ્યાસુર કેરાલી

એવા અનેક રાક્ષસો વ્રજયાનને

એણે માર્યા ને વળી આપણી રાત્રે

એ દહી તથા માખણનું દાણ લે છે

જહી આપી એ તો એર કુલને લે છે

એ આપણ અદત્તો નથી. માટે એ

શ્રી કલ્પ અવધો વરાથા અ હેયો

જાંઈ ઊપાગ્મ ફરીએ હેયો યીચાન ફરી

સર્થે મહી ભમનાજીના ત્રટયન ગર

માચાર્ય ફરી પારો સર્થે ગોપાંગના

આપી અને ફરીનું અર્ગ પાદે પુજન

ફર સુફલ પાકા ફરીની આગલ અ

રપણ ફર્યા પછે ફરીની ઘણી સુતી ફ

રી ત્યારે ફરીજી બોલ્યા હે ગોપાંગ

ના અપોતમાને સું ઈચ્છા છે ને ઈચ્છા

મમમા હોઅતે ફહો ત્યારે સર્થે ગોપી

મા રાધા ગોપી મુખ્ય ગોપી હતી તે

બોલી હે ફરી દેવ આ નાનો પુત્ર

(૭૬)

શ્રી કૃષ્ણ હનને રાજ્યે ગોપીને યરાય

વો જોઈએ એ વરાયા અહેયો ઊપા

અ પતાવો હેવાં રાધાજીના ચમનરાં

જાલીને પોતે રૂશીજી એ રામાધી ર

ાવીને જોયુ તો શ્રી કૃષ્ણને વેદ ર

ખ જોયા અને ગોપાગના સુર્યે રૂંચ

જોવા માં આવીયા યાર ઘટીકા એ ર

શી એ રામાધી ઊતારીને રાધા ગોપી

પ્રત રૂશી મગન યેઈ પ્રશન વહને ફરી કેહે

તા હવાહે રાધાજી તમો તથા શ્રી કૃ

ષ્ણ ફારાગ યરા અપતાવ દરઈ લીલા

(૭૩)

કરો છો. એ બેદરૂપ છે. અને તમો આ

દિ સર્વ ગોપી શ્રુતી રૂપ છો. એ માય

ના કરવાનું સું છે. ત્યારે રાધાજીએ.

સમસ્યા રૂસીજીને કુરી ને રૂસું કે ઓપા

ય કહો ત્યારે રૂસીજી બોલ્યા કે સાત

સાઠાડાનું એક વ્રત છે. તે કરવો તો

તેથી શ્રીકૃષ્ણ તમને વરાધરો. રા

ધાજી પુછે છે. તે વ્રત કહો કેમ કરવું આ

નિ તેની થી થી સું છે ત્યારે રૂસીજી કે

હો છે. નમુનાજીના વ્રત પરંતુ નામા

રાદેય કરી તેની પુજા કરવી સાત દિવસ

શા ફરયા પછે આઠમે દીયરો પુજ્યની

સમાસી ફરવી એનું નામ ફાલીયા

વની વ્રત ફેરેયા અછે. પછી નમસા

ત્તમાં સર્વે ગોપી જાયા જસો ત્યાં

તમો નળ ક્રીડા ફરસો એટલે શ્રી

કૃષ્ણ ત્યાં આવીને તમારા મુકેલાં

વસ્ત્ર તમામ ગોપીના ફરાગ ફરસો

કરીને કદમ વૃક્ષ પર ચડીને બારા-

ણી વગાડ્યો. એટલે તમો સર્વે વ

સ્ત્ર મુકેલાં દેવા નશો તે નહીં મ

નવાથી શ્રી કૃષ્ણની તમો ઘણી

(૭૫)

સુતી કરશો સ્યારે સમને ભગવાન
ચક્ષુ આપશે ને તમો સર્વ ગોપીને
વરાપશે હેયું ફહીને ગોપીને યીદા
અ ફરી ગોપી ફાએ સમનાભ તાત્ર
તપર આવીને ને પ્રમાણે રૂશીભ.
એ ફરુ હતું તે પ્રમાણે એ કાતી
એની દૃત દીપરા સાત ફરું અને ભ
ગવાનની ઘણી ભક્તી ફરી તેથી
ભગવાન ગોપીને વરાપ્યા
હાલ વ્રદાવતની યાત્રા કર્યા
સોફો બન્યો છે તાપાવન યાત્રા મા

(૯૭૬)

જમનાલુના ત્રણ પર માફા દેવનું
દેવલ છે. તેને ના દરવાણા ધાત્રાલું
લોકો ફરે છે. તે માફા દેવનું જામ ગો
પે સ્વર છે. એ મધુરાંલુ શી ત્રણ ફો
રા છે. તે અધ્યાપી છે. ઈતી પ્રશન
સમાપ્ત

(७७)

श्लोकः

आदौ देवकिदेवगर्भजननगोपि-
ग्रहेवधनिं मायापुतनजिवता
पहननं श्रीगोवर्धनोऽधारणं॥
कंसच्छेदनकौरवादिहननंकुं-
तिसुतः पालनः येतत् भागव-
तपुराणकथितं श्रीकृष्णलि-
तामृतं ॥१॥

अर्थः

प्रथमद्वेयतीना गर्भनेदीयेदेवेन
नधारणकरीने गोपने नंदनने

(૭૮)

થેર મોટા થયા માયા રૂપ ની સે
પુત્રના ના પ્રાણ સોષા ગફરી
ને તેને ફાળી ગોવરધનને વચી
તનું ધારણ કરી ગોકુલનનનું
રક્ષાણ કરું કંઈને મારી કરી કૌ
રવ આદે દુષ્ટ રાક્ષસોને હંણ્ય
કુંતા સુતને યાંડવનું પ્રતી પાસ
ણ કરું એ અમરીત રૂપી કલ્પ
લીલા લાગવત પુરાણ માફ્યો
ત નામ ફહીછે.

(२७८)

अष्टकमणीका

पानुं

१ संक्षुषीमोयन दशम्पयताप

नी चाप्या

३ अष्टुने दशम्पयतारधारण

इनयानुं शरण

४ अष्टुने नीनेम्पने दानडादीकन

प्राप

१० दानडादीक तथा अष्टुने नीनेत

धामगयान प्रथी उपरम्पय

तानली धालेवीवे

५२ अष्टुने नीनेम्पने तथा दानडादीक

(८०)

इति पांम्न गवाने इत्या इत्या अथ तार

धानाण इत्या ते बीधे

१४ ह्रीं अथ तारना नामः

१५ ह्रीं अथ तारना हीरतमनी य
प्या स्या हीरतननो अथ रंभ

१६ हीरतननी समाप्ती

५० वंङ्गटा अथ इतथा सुती

५० प्ररुज देवत नान्न नो लेना वि

तार सार्धे

५८ क्रस्त गोपीनेयरा पया पुनरा

३३ अथ इति मागवत्

समाप्त.

